PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

НАУКА НА УКРАЇНІ.

ІВАН НЕЧУЙ ЛЕВИЦЬКИЙ.

2. квітня цього року минуло якраз десять років від дня смерти видатного українського письменника-повістяра Івана Семеновича Левицького (помер у Київі року 1918).

Багато повістей та оповідань, що їх написав за свого життя письменник, і досі з інтересом читають на Україні; знає про цього письменника кожний школяр, бо твори Нечуя-Левицького ввійшли в усі читанки. Крім того, на зміст його повістей зроблено вже дві кіно-картини "Микола Джеря" і "Василина" ("Бурлачка")

Народився письменник 18. листопада 1838 року в місті Стебльові, на Київщині. Це була українська родина, батько кохався в старовині, добре знав історію України, розумів яке лихо від кріпацтва. Оцю любов до рідного краю, зацікавлення долею селянина-кріпака від батьків переняв і малий хлопець.

Вчився письменник у Богуславі, а потім у Київі по духовних школах. Закінчивши освіту, Іван Левицький кілька років учителював в Полтавській духовній семинарії, потім був вчителем ґімназії в Каплиці, Седлеці, в Кишиньові, а в літку їздив по Україні і придивлявся до селянського життя.

Вислуживши пенсію, пішов у відставку, осів у Київі, і там жив тихо, ввесь час писав твори. Іван Левицький не брав участи в громадському житті, хіба ото завітав на вчительські з'їзди, мандрував з ними на могилу Т. Гр. Шевченка.

Помер Ів. Левицький на 80 році свого життя.

Про що писав Левицький.

Таке спокійне, трудове було життя письменника. За свої 50 років письменницької діяльности мав змогу бачити Іван Левицький селянське життя за ріжних часів.

Дитиною і юнаком бачив він кріпацтво і свавілля панське. На його очах вийшла ота куца воля селянам, а земля панам відійшла. За його часів сталися великі зміни в господарстві: пани почали від хліборобства переходити до фабрик та заводів, стали купувати ріжні машини та своє господарство поліпшувати. Бачив Левицький і події революції 1905—7 р., дожив він і до великої революції 1917 року.

Та не всі оці події зумів письменник описати в своїх творах.

Найкраще в нього подано про життя кріпаків (повість "Микола Джеря"), а потім про життя села після скасування панщини. В повісті "Бурлачка" показує він зубожіння села, яке без землі іде до панської цукроварні майже за копійки працювати. Про ці-ж злидні сільські розповідає письменник і в дрібніших своїх оповіданнях.

Знаючи добре село, зумів Іван Левицький описати селянське життя в повістях "Кайдашева сім'я" та в в гумористичних оповіданнях: "Не можна бабі Парасці вдержатись на селі" і "Благословіть бабі Парасці скоропоспішно вмерти".

Бувши сином попа, знав письменник добре попівські звичаї, побут. Це він чудесно передав у великій повісті-хроніці "Старосвітські батюшки та матушки".

В повісті "Хмари", виведено ріжні типи тогочасної української інтеліґенції — синків духівництва та дрібного панства.

Єсть у письменника ще дві повісті "Причина" та "Над Чорним морем", де він виводить українське міщанство, показує, як воно цурається свого українського походження, перекидається у Поляків, або москалиться (як це показано і в повісті "Хмари").

Що показував письменник у своїх творах.

Як бачимо, писав Левицький про ріжних людей свого часу. Всюди він проводив ту думку, що селянству тяжко жити, що воно безправне, економічно розграбоване панами, а освічені люди цураються його, щоб уникнути утисків з боку поліції.

Основна думка в усіх творах Левицького така: народ і інтеліґенція мусять з'єднатися, бо без освічених людей не знайде селянство собі ради, як і ці освічені люди, коли будуть цуратися селянства, будуть чужинцями жити на Україні.

Для нас твори Нечуя-Левицького мають великий інтерес, бо вони в художній формі показують нам колишнє життя і села, панів та підпанків.

Твори Нечуя-Левицького і раніш були видані, та й тепер знову виходять з друку. Їх варто читати, бо кожному потрібно знати про минуле наше життя, а особливо про початки заснування на Україні фабрик та заводів.

Мих. Биковець.

НАУКА Й ТЕХНІКА.

НАЙСТАРША КНИЖКА І П "ПРЕМУДРОСТИ".

Найстарша книжка, яка заховалась до наших днів, походить з 3,500 року перед Христом. Написана вона на папірусових листах в Єгипті і списані в ній науки про тодішні звичаї. Між иншим на однім листку написана така знаменна наука:

"Як що ти розумний чоловік, старайся про свій дім, люби свою жінку, живи її, убирай і прикрашуй, бо в тім має вона уподобання. Обсипай її пахощами, втішай її як довго ти живеш, бо добром вона є, яке повинно бути гідне свого власника. Не будь суроти неї жорстоким в поведенні. Радісним настроєм більше осягається, ніж дикою силою. Свіжий є тоді її віддих і жваве її око, яке блистить у зеркалі. Радо хоче вона мешкати у твоїм домі і з охотою та любовю працювати в ньому".

ЯК В ПРАДАВНІ ЧАСИ РОБИЛИ ЛЮДИ СВОЇ "ЗАПИСИ".

В прадавні часи не було письменности. Люди не знали й не вміли записувати того, що думали, того, що треба було зробити або що вже було зроблено. Первісний дикун поволі підходив до тої думки, що треба якось відзначувати "на память" ріжні явища, що він спостерігав, щоб не забути про них.

Часто первісна людина собі на память закарбовувала десь на дереві чи на звичайній палиці, або на камені котресь явище, або якийсь потрібний їй рахунок.

В первісні часи існування людини найбільш уживали способу завязування вузлів. Цей спосіб найбільше вживали люди, що жили в Південній Америці, в країні Перу, так звані — Інки. Вони, щоб краще затямити якусь справу, час або місце, або мабуть також і для рахунку, послугувалися вузликами, що їх вязали на шнурку. Для важніших справ вживали ремінців.

НАУКОВИЙ ЗВЯЗОК З ЕСТОНІЄЮ.

Естонський народній музей звернувся до етнографічної комісії УАН з пропозицією встановити взаємний обмін наукових видань. Одночасно музей надіслав свій 3-ій збірник, де вміщено капітальну розвідку "Історія естонського народнього одягу", та ювілейний збірник на пошану відомого естонського вченого Єзена.

ВИВЧЕННЯ ЧУМАЦЬКИХ СЕЛ.

Етнографічна комісія УАН відряджає свого члена завідуючого Звенигородського музею С. Терещенкову дослідити чумацькі села на Звенигородщині (село Орли та инші).

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

З ДІЯЛЬНОСТИ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

Транскона, Ман.

Відділ ТУРФДім.

Відділ ТУРФДім в Трансконі останніми часами придбав пару нових членів. Загально, організаційна праця провадиться дуже добре. Члени досить численно приходять на ділові збори, які відбуваються два рази місячно.

Закінчено кампанію збирання жертв на сплату довгу друкарні і школи у Вінніпеґу. Коли взяти на увагу, що цего року відбулось так багато кампаній на ріжні потреби, то ця остання кампанія випала не дуже зле.

Зараз відбувається кампанія в користь української робітничо-фармерської преси. Сформовано комітет зі всіх наших організацій. Є надія, що ця кампанія увінчається так само добрим успіхом, як всі попередні кампанії в користь нашої преси. Треба лише, щоби всі члени і членкині наших організацій взяли активну й масову участь в цій кампанії та допомагали пресовому комітетові в його праці.

Відділ Жінсекції.

Відділ Жінсекції також придбав дві нові членкині. Робота провадиться вдоволяючо, але можна-б її провадити ще трохи краще. Членкині, приміром, ніколи не приходять всі разом на ділові збори, а лише більша половина з них, а вже третина, то найбільше. Також спізняються і приходять о пів години пізніше.

На кожних ділових зборах читають статті з "Робітниці" та дуже мали-б охоту "почесати" Гимка Іжака. Було-б побажаним, як би товаришки взяли участь в дискусії, хай би Іжак знав, що вони про него думають. Бо лише "грозити" йому, то це маловажне.

Ану, товаришки, зберіться кількох вас та впишіть таку статтю, що потрясла-б цілим "іжацьким світом".

Товаришки зараз працюють в користь нашої преси.

Відділ Секції Молоді.

І відділ С. М. придбав кількох нових членів та членкинь (до обох підвідділів). Зараз, як молодші, так й старші думають про "бейс-бол". Кажуть, що цего року будуть збивати Вінніпеґ, Іст Килдонан і хто тільки попаде їм під руки.

Зараз вони всі працюють з пресовим комітетом в користь нашої преси взагалі, а для "Світу Молоді" зокрема.

Дівоча Мандолінова Орхестра.

Д.М.О. зміцнилася одною бувшою мандоліністкою, яка була відійшла колись, а зараз назад повернула. Тов. Патек, учитель і дірігент орхестри, перевів між мандоліністками великі зміни. Розділив їх на три голоси (до цеї пори вони грали лише на два голоси) і докладає всіх старань, щоби правильно виконували технічні вимоги. Протягом короткого часу вивчив орхестру кілька клясичних творів. Словом — Д.М.О. вже поставлена на належне місце.

В суботу 28. квітня, Д.М.О. справляла забаву, на яку запросила другу групу Д.М.О. з Вінніпеґу. Забава була виключно для мандоліністок та кількох місцевих скрипачів, як також було запрошено кількох молодших курсантів з Вінніпеґу. На забаві не було ніяких "джазів" а була це товариська забава з ріжними товариськими забавками, получена з спільною вечерою. Ця забава повинна бути приміром для тих, що не належать до організації, як для молоді так і для старших.

Забаву отворено відспіванням робітничого гимну, який співали обі орхестри стоячи на салі. Відтак т-ка М. Баранецька, голова місцевої Д.М.О. виголосила привітну промову, яку закінчила під бурливими оплесками. Т-ка Білінська, подякувала від імени Д.М.О. з Вінніпеґу та сказала кілька гарних слів.

Забава закінчилася відспіванням робітничого гимну і вінніпеґські товаришки від'їхали в 12.30 до дому.

Д.М.О. також працює в користь нашої преси.

Драмспівгурток.

Драмспівгурток ще має до вистави одну штуку і на цім здається закінчить свій сезон. Драмспівгурток виконав свої завдання досить добре. Відограв кільканацять пес, між ними кілька дуже гарних, повчаючих та веселих.

Відділ Р.З.Т.

Про цю організацію тяжко написати правильно. Питав одного вечера секретаря скільки є членів у відділі Р.З.Т., то він мені сказав, що 150 добре стоячих. Другого вечера сказав, що вже 156, а коли я це писав, то сказав мені секретар, що роздав 10 нових апдікацій. Значить, Р.З.Т. росте.

Відділ Р.З.Т. має свою скрипкову орхестру, яка дуже гарно розвивається. Члени і членкині працюють цего місяця в користь нашої преси.

Освітньо-організаційна праця.

Освітньо-організаційний комітет улаштовує лекції кожної неділі. На лекції приходить від 50 до 70 слухачів та слухачок. Лекції виголошують місцеві і позамісцеві товариші. В неділю, 8. квітня загостили до нашої місцевости т.т. Тим Бак та Лейкман, які виголосили інтересні промови по трейд-юнійному питанню. На цім мітінґу було поважне число англійських робітників. В неділю, 29. квітня, т. Ф. Шейн з Вінніпеґу, виголосив повчаючу лекцію при помочі світляних образків на тему: "Історія земської кулі". Слухачі багато скористали.

В скорім часі будуть влаштовані спільні читання один вечір в тижні, а один вечір в тижні буде навчання української граматики.

Свято Першого Травня.

У вівторок, 1. травня, відбувся в У. Р.Д. святочний концерт-мітінґ з нагоди обходження міжнародного робітничого свята Першого Травня. Саля була заповнена членством наших організацій, як також иншими робітниками й робітницями. Дівоча Мандолінова Орхестра відограла пару робітничих творів, члени і членкині відділів Секції Молоді віддеклямували кілька деклямацій, які відповідали для свята.

Промовляли місцеві товариші про значіння свята, про робітничий рух в Европі і Америці, як також про значіння робітничо-фармерської преси.

Концерт-мітінґ випав надзвичайно добре.

Обсерватор.

СУД НАД ОТЦЕМ ФИЛИМОЮ.

Гемилтон, Онт.

Чим раз тим частіше починають виходити на денне світло скандали з релігійного світа. Тих скандалів допускаються по більшій части самі попи, а не звичайні собі парафіяни. Часто-густо можна побачити новинки як в робітничій пресі, так і буржуазній про те, як судять попів за вбійство, за крадіж громадських грошей, за крадіж чужих жінок і т. ин.

Недавно ми читали в "У.Р.В.", що один духовник на Угорщині заманював до себе молоденьких дівчат, щоби задоволити свою попівську примху. Духовники мають особливий попівський апетит на молоді дівчата.

А от при кінці місяця стався новий "інцідент" з греко-католицьким попом, отцем Филимою, який був душпастирем в церкві святого духа в Гемилтоні. Його заскаржила в суд Елінора Фергусон за те, що він одружився з нею, а тепер каже, що вона вже застара й викидає її на смітник. Найцікавіше в тій афері є те, що о. Филима дав самий собі шлюб без ніяких свідків і без цертифікату, який, після тутешних законів, кожна одружуючася пара мусить мати. Иншими словами, о. Филима взяв незаконний шлюб, або по простому обдурив женщину.

Оборонець Филими старався доказати, що це не було ніяке одружіння й суд не може судити його за зломання закону. Однак суддя був иншої думки, заявивши, "що це був моральний шлюб, на доказ чого може послужити факт, що о. Филима згодився платити Елінорі 450 доларів річно аліменти, якщо вона не вийде вдруге заміж". І так, після прелімінарного переслухання справу передано на вищий суд, а о. Филиму випущено на волю за запорукою в сумі 1,000 доларів.

От що росповіла на суді Елінора Фергусон:

— Після нашого "одружіння", ми мешкали якийсь час в Гемилтоні, аж доки люди не почали осуджувати нас. Все те донеслося до епископа й він вислав нас на другу парафію до Гартфорд, Саск. (звісно, що не нагнав зі служби. Замітка Редакції). Переживши якийсь час у Гартфорд, про нас знову почали говорити парафіяни й мого "мужа" переміщено на иншу парафію. Після того, він сказав, що я зробилась старою й нарешті зрікся мене. Рівночасно він приобіцяв платити мені 450 доларів річно, якщо я не віддамся за другого.

— Чи він казав тоді, що ви не були жонаті? спитав прокуратор.

— Так! Він сказав, що обдурив мене, що той шлюб нічого не варта.

— Чи ви проходили при шлюбі звичайні церемонії? Чи мали ви цертифікат? — спитав суддя.

— Так, він сказав, щоб ми одружені. Сказав, що католики не потребують цертифікату, — відповіла вона.

— Що ти думаєш доконати тим, що подала його на суд? — спитав суддя.

— Щоб віддати його в арешт, — відповідає — він є соромом для суспільства.

— Я думаю, що її зізнання буде піддержане судом — каже прокуратор — на всякий випадок є достаточно документів, щоби доказати провину обвинуваченого.

От, бачите, що діється в цім божім світі. Духовник обдурив несвідому жінку, проживши з нею десять років, позбавивши її змоги вийти заміж за когось иншого тоді, коли вона була ще молода, зрікся її тепер і покидає на ласку судьби. Це один з тих, які проповідують мораль, а самі допускаються найогидніших вчинків. Між иншим на суді представлено було фотографії з Филими й його "жінки", знятої в церкві.

Такі події будуть мати місце так довго, доки люди не переконаються, що попи не є ніякими божими слугами, а звичайними смертними, які ведуть роспусне життя, ніякої корисної праці не виконують окрім того, що потішають своїх вірних раєм на небі. Коли-б заставити їх до чесної праці, то вони не мали-б тоді часу на огидні діла.

Б.

ФАРМЕРІ ДОПОМАГАЮТЬ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

Стрий, Алта.

Посилаю Вам почтовий переказ на суму $12.00 для потерпівших від повені в Галичині й Буковині. Згадана сума хоч невелика та припізнена, але ліпше пізно, як ніколи. Причиною опізнення були ріжні фармерські негаразди, а головно те, що через уливні дощі минулих жнив, молочення було пізне, та ще до того сніг і морози захопили більшу частину немолоченого збіжжя на полі. Не годиться мені згадувати на цім місці про дальші фармерські "гаразди", бо коли-б я хотів описати їх всіх, то не вистарчило-б на те цілої газетної сторінки.

Однак мушу подати спис жертводавців, та в який спосіб удалося мені зачати збірку на вище згадану ціль. Ці гроші були зібрані мною у місточку Вільна, коли то вже фармері зачали возити збіжжя до елевейторів. Одного дня я побачив велике число фармерів, котрі привезли збіжжя продавати тай думаю: от як зійдуться десь у шторі й зачнуть яку балачку про ті нещасливі жертви повені, то треба пояснити їм значіння негайної допомоги, може вдасться дещо зібрати.

Приходжу я до першого штору, тай лише отворив двері і чую, як один читає в "Укр. Голосі", що вінніпеґські більшовики зібрали 26 тисяч доларів на допомогу потерпівшим від повені і вислали до Львова до таких самих більшовиків на комуністичну пропаґанду. Другий читає "Кан. Українця" і таку саму історію вичитує, та ще й каже, що вже Сель-Роб Комітет у Львові, який розділює допомогу потерпівшим, арештований польською владою. Ого, думаю, вже по збірці. Послухав я хвильку того читання й нарешті перериваю їм і питаю:

— Хто вірить в те, що пишуть в тих часописах про арештування?

— Всі віримо!

— А чому вірите? — питаю я.

— Тому, що навіть польський консуль в Монтреалі те все потвердив.

— Отже, кажу я, коли так, то й я вірю, але якщо Сель-Роб Комітет арештований, то лише за те, що дійсно щиро і справедливо помагав бідному населенню, котре терпить голод і нужду. Якщо хто з вас відчуває образу зі сторони пансько-шляхецьких посіпаків, то наплюйте посіпакам в їх лице тим, що сьогодня пожертвуєте ще більше для потерпівших.

— Слушно! — відозвалося кілька голосів.

— Занимайтеся збіркою! — каже один товариш.

— Я даю два долари від себе і один від жінки, а 50 ц. від дітей.

— Я даю два!

— Я один!

— І я один!

А вірующі: смик, смик, один за другим зі штору — та до готелю, бо, кажуть, вони й до другого штору зайдуть за збіркою.

Воно все так буває з богобоязними людьми. На потерпівших від стихійного нещастя нема грошей, а на дурман, то в них все знайдеться.

Понище подаю імена жертводавців.

По $2.00: Андрій Ткачик, Г. і К. Федина, Николай і Анна Ткачик; Василь Музика $1.50; по $1.00: Катерина Ткачик, Пилип Пелех і Ян Броді; по 25 ц. (слідуючі всі діти): Корнило Ткачик, Василь Ткачик, Анна Ткачик, Марія Ткачик, Павлина Ткачик; Михайло Ткачик 15 ц., Олена Ткачик 10 ц. Разом $12.00.

Всім жертводавцям щира подяка.

Николай Ткачик.

ПІДЛА РОБОТА ПАТРІОТІВ.

Крейтон, Онт.

Минулого літа приїхав я до Крейтон, де й працював через девять місяців у майні. Було трохи часу надивитися на тутешні життєві умовини майнерів. То-ж на відході скортіло мене написати пару слів про те бідне життя майнерів. Роблять тут робітники ріжних національностей і всім однаково жиється, бо праця тут дуже тяжка і небезпечна, а платня заледви вистарчає на прожиток.

До того робітники ще й ворогують між собою, а найбільше українські, через те, що є тут люди двох поглядів — одні свідоміші робітники гуртуються в Р.З.Т., а другі називають себе патріотами. Дім є тут тільки один, який компанія дала для патріотичного товариства. В товаристві були членами робітники з обох таборів, але з Р.З.Т. було їх більше й вони взяли провід в свої руки. В початках той дім був дуже бідний, але свідомі товариші взялися до праці, зачали грати представлення, заробили трохи грошей, салю відновили і почали обзнайомлювати робітників з робітничою пресою, заохочували, щоби вписувалися до Р.З.Т. і збирали колекти на робітничі цілі.

Не подобалось це кільком патріотам, що так гарно розвивається організація, донесли до компанії, подаючи їй імена всіх, що належали до Р.З.Т. Компанія настрашилась більшовизму й пішла "чесним" неньку-любцям на зустріч, себ-то відправила з роботи членів заряду відділу Р.З.Т., а решта членам заборонила скликати мітінґи в Крейтон.

Мені стало жаль товаришів, що так щиро працювали над освідомлюванням робітників і за те серед зими зістали звільнені з роботи. Тому на останніх зборах товариства я сказав пару палких слів про ганебну донощицьку роботу й рівночасно заявив, що моя нога більше в тій салі не буде. Не подобався мій виступ патріотам і сталось таке що й мене звільнено з роботи. Та їм нема що дивуватися, бо коли-б в них було хоч трішки свідомости, вони цего не зробили-б.

М. Залипка.

БЕРІМ ЖИВУ УЧАСТЬ В ЮНІЇ.

Венкувер, Б. К.

Від довшого часу секшенмени говорять про відірвання від Американської Федерації Праці і злучення з Кенедіян Бродегуд оф Рейлвей Емплоїс, або зорґанізування чисто канадійської юнії. Через ту саму пропаґанду багато залізнодорожників не хотять належати до теперішньої організації, як також в останніх часах багато членів виступило з юнії, чекаючи на свою канадійську.

Але хто має з'організувати цю канадійську юнію і яку боротьбу треба буде вести з самими провідниками з А.Ф.П. та з кампанією за визнання нової юнії, то про це мало хто й думає. Розуміється, що юнійні члени, які розуміють значіння організації, стараються не допустити до цілковитого упадку юнії, вони стараються приготовити членів, щоб в часі організування нової юнії, або злучення існуючої з другою організацією, не зробити великої шкоди для себе.

Та це розуміють тільки дійсні члени юнії. Инші думають собі, що з'організувати канадійську юнію — дуже легко, та що для них належати до теперішньої організації є тільки витратою часу, бо прийде якийсь месія і без жадного труду вхопить їх на крила і поставить в саму середину між фрейт гендлерс. Ось в тім то й біда, що ми розуміємо робітничу юнію як якесь окреме тіло, яке знаходиться поза нами. Кожна юнія чи організація є такою, якими є ті людди, з яких вона складається.

На закінчення я покладу до членів такі питання: як можна розуміти робітничу юнію, коли говорити, що робітник не може добитися ніякої охорони від юнії? Чи краще буде для нас залізнодорожників стояти в теперішній організації і старатися зробити з неї боєву організацію, чи виступити з неї цілком і чекати аж хтось прийде і з'організує нас в нову? Ану, товариші, вискажіть свої думки. Я знаю одне, що загнувши руки, ми нічого не осягнемо без ріжниці, до якої юнії не належали-б. Треба позбутися тої фрази, що, мовляв, юнія не добра, вона не приносить нам ніякої користи, не охороняє нас і т. ин. Та-ж юнія — це ми робітники, і коли кажемо, що юнія для нас нічого корисного не робить, то це значить, що ми самі не дбаємо й не хочемо нічого зробити для себе.

Карий.

Келґари, Алта.

Цею дорогою складаю щиру подяку товаришам з Р.З.Т. в Колмен, Алта., що передали через калґарський відділ Р.З.Т. поміч для мене в сумі 20 дол. на мої пекучі потреби в санаторії, як і для моєї жени.

Також дякую тутешнім пацієнтам і робітникам в цій санаторії, що допомогли мені щирими датками в сумі $18.50, яку зібрав для мене т. Йосиф Ґресил, пацієнт цеї санаторії. З осібна дякую згаданому товаришові, що занявся збіркою для мене.

Н. Банда.

ЗАМОВЛЯЙТЕ НАЙНОВІШІ ТЕАТРАЛЬНІ ПІДРУЧНИКИ!

Накладом Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства щойно вийшли з друку й продаються найновіші театральні підручники, пристосувані до найменших сцен наших робітничо-фармерських організацій.

Першою вийшла з друку і вже продається, дуже цікава й повчаюча комедія на 5 дій французького письменника Молера

"СКУПАР".

Подрібніше про неї відомо вже читачам "Укр. Роб. Вістей" з попередніх чисел "У.Р.В."

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 35 ЦЕНТІВ.
АБО 5 ПРИМІРНИКІВ ЗА $1.00.

Другою щойно вийшла з друку й уже продається, дуже цікава п'єса на 4 дії Є. І. Лісового

"НАЙМИТ".

П'єса із селянського життя на Україні перед і в часі революції. В п'єсі беруть участь 12 осіб. До вистави дуже легко надається. Змістом дуже добра і повчаюча.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА $1.50.

Краще замовляти зразу 10 примірників за $1.50, чим переписувати ролі.

Третя, що також вже закінчена друком і можна замовляти, є п'єса на 3 дії В. Забгай-Товстоноса

"НА ПЕРЕЛАЗІ".

В п'єсі грає лише 8 осіб і надається вона до найменших сцен. Цікава вона своїм змістом та ще й тим, що ціла гра відбувається без зміни сценерії.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 ЦЕНТІВ.
АБО 10 ПРИМІРНИКІВ ЗА $1.50.

Ми радимо всім нашим організаціям, замісць витрачувати час на переписування ролів, замовляти повний комплект примірників, що вийде значно дешевше, як переписування ролів і в бібліотеці на стало залишаться примірники.

ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З НАЛЕЖИТІСТЮ ТАКИ ЗАРАЗ ЗАСИЛАЙТЕ НА АДРЕСУ:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

КУПУЙТЕ! -- КУПУЙТЕ!

ВЕЛИКИЙ, ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ЗМІСТОМ ТА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНИЙ

РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ

КАЛЄНДАР

ЯКИЙ ВЖЕ МАЙЖЕ НА ВИЧЕРПАННЮ.

Робітничо-Фармерський Календар не подібний до инших календарів. Він служитиме Вам не на один лише 1928-ий рік, але на стало. Є це прекрасний збірник дуже цікавих статтів, наукових розвідок, літературних творів найкращих українських письменників.

Робітничо-Фармерський Календар містить дуже багато гарних ілюстрацій, має широкий інформаційний розділ про робітничий рух в Канаді а про українські робітничо-фармерські організації і їх пресу з'окрема.

Набувайте й другим переказуйте, щоб набували собі Робітничо-Фармерський Календар, поки він не вичерпався.

ЦІНА В ГАРНІЙ ТВЕРДІЙ ОПРАВІ $1.00
БРОШУРОВАНИЙ ..... .75

Замовлення разом з належитістю засилайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & McGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.